

Temat scenariusza zajęć:

Zabytki najbliższej okolicy – siedziba Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego.

Autorka: Martyna Sianko

Czas realizacji: 60 min

Uczestnicy: młodzież w wieku 13 – 15 lat

Miejsce: Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego: wewnątrz i na zewnątrz budynku

Cel ogólny: zapoznanie uczestników zajęć z historią budynku muzeum.

Cele szczegółowe:

Cele poznawcze

- Uczestnicy znają historię siedziby Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego.
- Uczestnicy znają dziedzictwo kulturowe najbliższego otoczenia.
- Uczestnicy znają twórczość artysty Alfonsa Karnego.

Cele kształcące

- Uczestnicy doskonalą umiejętności plastyczne.
- Uczestnicy zwracają uwagę na przedmioty i budynki znajdujące się w ich „małych ojczyznach”.

Cel wychowawczy

- Uczestnicy podejmują działania z zakresu estetycznego kształtowania otoczenia.

Metody pracy:

- miniwykład,
- rozwiązywanie zadań z karty pracy,
- praca plastyczna.

Formy pracy:

- indywidualna,
- zbiorowa.

Środki dydaktyczne:

- karty pracy,
- materiały piśmiennicze,
- materiały plastyczne: szablony z dekoracyjnym wzorem, kartki A4, szpilki lub igły, nożyczki, taśmy dwustronne, kleje, czasopisma, katalogi, gazetki sklepowe lub wydruki ze stron internetowych poświęconych tematyce dekoratorskiej.

Przebieg zajęć:

1. Prowadzący wita uczestników zajęć przed budynkiem Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego. Zwraca uwagę na miejsce, przed którym wszyscy się znajdują oraz nawiązuje do historii zabudowań mieszczących się w najbliższej okolicy. Edukator podaje najważniejsze informacje na temat struktury ludności końca XIX wieku. Opowiada o tym, kim byli ówcześni mieszkańcy Białegostoku, kto był właścicielem działki, na terenie której przebywają uczestnicy zajęć, dla kogo została wybudowana drewniana rezydencja oraz co robił na tych terenach carski generał. Prowadzący zwraca uwagę na fakt, że Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego znajduje się na szlaku architektury drewnianej i należy do jednego z nielicznych przykładów takich zabudowań o charakterze rezydencjonalnym, nie tylko w Białymstoku, ale i w województwie podlaskim.
2. Uczestnicy oglądają zewnętrzną część budynku, zwracając uwagę na jego wielkość, ilość wejść i kondygnacji. Prowadzący opowiada uczestnikom o tym, co dawniej mieściło się w części ogrodowej rezydencji i porównuje ją ze stanem obecnym.
3. Druga część zajęć odbywa się wewnątrz budynku. Edukator zwraca uwagę na detale architektoniczne, które za sprawą prac konserwatorskich, odzyskały dawną świetność. Uczestnicy podziwiają sufity, nadproża z kartuszami herbowymi, piece oraz tapety.
4. W ramach podsumowania uczestnicy rozwiązują zadania znajdujące się w karcie pracy.
5. Zajęcia zakończone są pracą plastyczną. Uczestnicy wykonują papierowy lampion na małą świeczkę lub podgrzewacz. Młodzież otrzymuje szablony z motywem architektonicznym z muzeum lub wykorzystuje własny projekt dekoracyjnego wzoru. Uczestnicy za pomocą szpilki przebijają kartkę tworząc w ten sposób ażurowy wzór na szablonie. Po „wykropkowaniu” wzoru kartka jest zwijana w tubę i sklejana za pomocą taśmy. Do tak przygotowanego lampionu można wstawić wąski słoik, a do niego małą świeczkę.

Do tego zadania potrzebne są: kartka A4 z dekoracyjnym wzorem, szpilka lub igła, nożyczki, wąska taśma dwustronna, szklanka/słoik, świeczka.

Uwaga: lampionu nie należy zakładać bezpośrednio na świeczkę, ponieważ papier jest materiałem łatwopalnym. Świeczkę lub podgrzewacz należy najpierw wstawić do słoika lub szklanki osłaniając w ten sposób płomień, a dopiero później nałożyć papierowy lampion. Nie pozostawiać zapalonych świeczki lub podgrzewacza bez nadzoru!

